

Svar afgivet på Kommissionens vegne af António Vitorino

(18. februar 2004)

På europæisk plan fastslog Det Europæiske Råd i Thessaloniki (19. og 20. juni 2003), at der for at øge sikkerhedsniveauet i området med frihed, sikkerhed og retfærdighed er behov for »en sammenhængende strategi i EU med hensyn til biometrisk identifikation eller biometriske data, idet målet må være harmoniserede løsninger for så vidt angår tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter, EU-borgernes pas og informationssystemerne (VIS og SIS II)«, og det opfordrede Kommissionen »til at udarbejde passende forslag, i første omgang vedrørende visa«.

Som et første skridt fremlagde Kommissionen i september 2003 to forslag⁽¹⁾ om integration af to biometriske identifikatorer, nemlig ansigtsbilledet og to fingeraftryk, i det ensartet udformede visum og opholdstilladelsen for tredjelandsstatsborgere.

Som det andet skridt vil Kommissionen snart fremlægge et forslag om harmonisering af sikkerhedselementerne i det europæiske pas, inklusive biometriske identifikatorer. Dette forslag vil kun komme til at indeholde bestemmelser, som forbedrer passikkerheden ved at harmonisere en række fælles sikkerhedselementer, som på nuværende tidspunkt er fastsat i en ikke-bindende resolution, der er vedtaget af repræsentanterne for medlemsstaterne, forsamlet i Rådet, og ved at gøre disse sikkerhedselementer retligt bindende. Desuden skal der integreres biometriske identifikatorer i passet. Det arbejde, der skal gøres, bør kun omfatte det, der er nødvendigt af hensyn til sikkerheden og kontrollen med EU-borgere, der passerer de ydre grænser.

I forslagene om visa og opholdstilladelser for tredjelandsstatsborgere⁽¹⁾ fastsættes de lovgivningsmæssige rammer for integration af biometriske identifikatorer i sådanne dokumenter. Arbejdet med at udvikle de praktiske gennemførelsesforanstaltninger vedrørende de tekniske specifikationer for de valgte biometriske identifikatorer og gøre dem sikre skal udføres af det udvalg, der er nedsat ved artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa⁽²⁾. Gennemførelsesfristen, som er på to år for ansigtsbilledet og tre år for fingeraftrykkene, begynder først at løbe, når Kommissionen har vedtaget de tekniske specifikationer.

Med hensyn til passet vil der i ovennævnte forslag til forordning blive foreslået et tilsvarende system.

⁽¹⁾ KOM(2003) 558 endelig udg.

⁽²⁾ EFT L 164 af 14.7.1995.

(2004/C 84 E/0844)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4068/03
af Mario Borghezio (NI) til Kommissionen**

(14. januar 2004)

Om: Ulovlig motorvejsafgift på motorvejen Torino-Milano

På grund af arbejdet i forbindelse med anlæggelsen af højhastighedsbanen er den 123 km lange motorvej Torino-Milano på en strækning af ca. 100 km hæmmet af indsnævring og omledninger, klemte mellem farlige vognbaneadskillelser af cement og fuldstændig uden nødspor. Dette indebærer naturligvis en alvorlig risiko for brugernes sikkerhed.

Da det er klart, at Torino-Milano-motorvejen i mange henseender ikke længere opfylder de krav, der stilles til en motorvej, anser Kommissionen det da ikke under disse omstændigheder for ulovligt, at koncessions-selskabet betaler af motorvejsafgift og nægter i det mindste at nedsætte afgiften for italienske og europæiske bilister?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(17. februar 2004)

Det er et faktum, at motorveje i visse tilfælde midlertidigt påvirkes af vedligeholdelsesarbejde, der begrænser deres anvendelse. Det bevirker imidlertid ikke (heller ikke i det tilfælde, det ærede medlem nævner), at motorveje ikke længere kan betragtes som sådanne, hvilket også er i overensstemmelse med

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF af 17. juni 1999 om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer⁽¹⁾. Direktivet vedrører ikke privatbiler, og det er derfor op til selskabet, der står for driften af motorvejen, under hensyntagen til selskabets prispolitik og den pågældende nationale lovgivning på området at tage stilling til en eventuel nedsættelse af afgiften for privatbiler.

⁽¹⁾ EFT L 187 af 20.7.1999.

(2004/C 84 E/0845)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0003/04
af Graham Watson (ELDR) til Kommissionen**

(16. januar 2004)

Om: Handel med vilde fugle

Har Kommissionen kendskab til den lovlige handel med vilde fugle i EU? Mellem 1997 og 2000 blev der indført næste en halv million fugle til Europa, hovedsageligt papegøjer.

Vil Kommissionen være rede til at overveje at beskytte disse fugle ved at gennemføre lovgivning, som forbyder dette i lighed med, hvad der er sket i USA? Siden indførelsen af Wild Bird Protection Act i USA er der sket et fald i den ulovlige fangst. Det må formodes, at en tilsvarende lovgivning i Europa vil få samme virkning.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(23. februar 2004)

Kommissionen er fuldt ud bekendt med den lovlige handel i vilde fugle, og der findes allerede særlig fællesskabslovgivning, som har til formål at beskytte vilde fugle.

De fleste af de vilde fuglearter, som efterspørges i handelen (herunder papegøjer) er opført i bilagene til konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES). CITES gennemføres i EU ved hjælp af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed⁽¹⁾. Hovedformålet med CITES og Rådets forordning (EF) nr. 338/97 er at beskytte mod en handel i vilde fugle- og plantearter, som ikke er bæredygtig. Formålet med CITES er ikke at standse al handel med vilde dyr, men at bidrage til bevarelsen af disse arter ved at regulere handelen med dem, samtidig med at illegal handel bekæmpes.

Import til USA af vilde fugle, der er på CITES-listen, er ikke tilladt i henhold til Wild Bird Conservation Act (WBCA), medmindre de er omfattet af bestemte undtagelser i WBCA. En af undtagelserne er f.eks. fugle fra et godkendt bæredygtigt opdrætsprogram, men i øjeblikket er der ingen godkendte programmer. I øjeblikket mener Kommissionen ikke, at der er behov for at indføre lignende lovgivning af nedenstående grunde.

I Rådets forordning (EF) nr. 338/97 er de truede arter opført i fire bilag (A til D), alt efter, hvor truet de er. Bilag A vedrører arter, som har brug for den største beskyttelse, fordi de trues af udryddelse. På grund af bestandens kritiske status er kommerciel handel med disse vilde arter forbudt — handel er kun tilladt med henblik på bevaring — f.eks. til forskning, uddannelse, opdræt i fangenskab osv. Størstedelen af de omfattede arter er opført i bilag B. Dette bilag omfatter arter, som ikke nødvendigvis er udryddelsestruede, men kan blive det. Kommerciel handel med disse arter er underlagt strenge regler.